

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 793/2021
10.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ....., чији је пуномоћник Горан Кљајић, адвокат у ..., против туженог Aptiv mobility services DOO Novi Sad, чији је пуномоћник Милутин Сретеновић, адвокат у ..., ради поништаја решења о отказу и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2793/20 од 15.12.2020. године, у седници од 10.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2793/20 од 15.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 512/19 од 04.06.2020. године одбијен је тужбени захтев да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду број 2461 од 15.11.2016. године са свим анексима и захтев тужиоца за враћање на рад и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 88.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2793/20 од 15.12.2020. године преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова првостепеног поступка исплати износ од 106.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и жалбеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је благовремено поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код туженог од 15.11.2016. године на радном месту оператер на достави проводника II.

Решењем туженог од 28.03.2019. године тужиоцу је отказан уговор о раду због непоштовања радне дисциплине из члана 179. става 3. тачке 8) Закона о раду у вези члана 54. става 3. тачке 1) Колективног уговора туженог и члана 179. става 3. тачке 2) Закона о раду у вези члана 54. става 3. тачке 6) Колективног уговора туженог јер је одсуствовао са рада 11.01.2019. године, а изостанак није оправдао достављањем доказа о спречености у року од 3 дана од дана наступања привремене спречености за рад или у року од 3 дана од престанка разлога због којих није могао да достави потврду о привременој спречености за рад. Тужиоцу је упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду достављено 14.02.2019. године.

У петак 11.01.2019. године тужилац је пре почетка прве смене у 5.22 часа послао СМС поруку свом непосредно надређеном тим лидеру ББ: „ББ не долазим данас клинац ми се разболио, има темп. и повраћа....нема ко да буде са њим...и јави ми за годишњи“. ББ је тужиоцу одговорио кроз шалу да га је увалио у проблеме, а у вези болести детета да се против тога не може и да треба да достави оправдање. ББ је обавестио свог руководиоца ВВ, шефа лидера – сменовође, да тужилац неће доћи на рад. Истог дана у 13.44 часа тужилац је послао поруку ББ: „Јел ми је одобрен годишњи“.

Супервизор туженог ГГ, који је надређен ВВ и ББ, није био обавештен о изостанку тужиоца наведеног дана, већ га је служба за људске ресурсе накнадно обавестила о одсуству тужиоца уз захтевање одговора да ли је тужилац доставио оправдање.

Према устаљеним правилима код туженог када ... мора да изостане са рада обавештава најкасније сат времена пре почетка радног времена тим лидера који обавештава сменовођу - шефа лидера у случају отварања боловања, а дужност је запосленог да накнадно достави медицинску документацију, односно доказ о спречености за рад или директно служби за људске ресурсе или фотографисањем документације и путем телефонске поруке. Пракса је да запослени изостанак правдају до краја месеца достављањем дознака, то јест хранаринских листа како би могао да се изврши обрачун зараде за тај месец. Тужилац није доставио документацију којом би оправдао свој изостанак са рада 11.01.2019. године. Пре изостанка са рада тужилац је поднео захтев за коришћење годишњег одмора о чему се и распитивао у СМС поруци послатој ББ.

Чланом 54. ставом 3. Колективног уговора туженог прописано је да послодавац може раскинути радни однос у складу са Законом о раду по основу непоштовања радне дисциплине од стране запосленог предвиђене законом, овим КУ, другим актом послодавца и уговором о раду, која непоштовања радне дисциплине нарочито обухватају неоправдано кашњење на рад или неоправдано одсуство са посла или неовлашћено напуштање радног места током радног времена (тачка 1) и

необавештавање послодавца о оправданом одсуству са рада у року од 3 дана од наступања привремене спречености за рад (тачка б).

Према становишту првостепеног суда, тужбени захтев није основан јер тужилац није оправдао изостанак са рада 11.01.2019. године материјалним доказима, а из СМС преписке тужиоца и ББ не може се утврдити да је тужиоцу изостанак са рада оправдан по било ком основу.

Према становишту другостепеног суда, тужбени захтев је основан јер је тужилац поднео захтев за коришћење годишњег одмора пре 11.01.2019. године, а када је морао са одсуствује са рада 11.01.2019. године распитивао се код свог претпостављеног да ли му је одобрен годишњи одмор што указује на намеру тужиоца да оправда одсуство. Са друге стране, тужени није доказао шта је одлучено поводом поменутог захтева тужиоца за коришћење годишњег одмора, већ је инсистирао једино на достављању медицинске документације за дете тужиоца. Одредбама колективног уговора туженог није искључена могућност да се у случају спречености за рад пошаље СМС порука претпостављеном са захтевом за коришћење годишњег одмора, а тужилац није могао да докаже да му је коришћење годишњег одмора одобрено јер је тужени одмах почео дисциплински поступак.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права. Тужилац је 11.01.2019. године изостао са рада, али се не може сматрати да је то одсуство неоправдано јер је СМС поруком обавестио претпостављеног да је разлог одсуства болест детета и јер се распитивао да ли му је одобрено коришћење годишњег одмора који је претходно захтевао. Из описаног држања тужиоца произлази да није имао намеру да неоправдано одсуствује са рада, па због тога чињеница да није доставио материјални доказ о спречености не представља понашање због којег не би могао да настави рад код тужног. Стога је другостепени суд, на основу правилне примене члана 191. става 1. ЗОР, усвојио тужбени захтев.

Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић